

DS2

De doorbraak van actrice Ahlaam Teghadouini
'Gebruik je eigenheid'

Ahlaam Teghadouini verhuide op haar avonds van Gouda naar Brussel. 'Ik heb me hier lang niet thuis gevoeld.' © Kees de Vries

Op vakantie naar Brussel

Zo'n vertroewensplek maakt het ook mogelijk om je als actrice kwetsbaarder op te stellen en het personage diepte te geven met je eigen hoogtes en laagtes, vertelt Teghadouini. Ze benadrukt herhaaldelijk hoe belangrijk ze het vindt dat ze de ruimte krijgt om een hoofdrol te leveren aan de se-

rie, dat ze een stukje 'Ahlaam' kan leggen in het personage en niet om het even welke actrice die rol had kunnen spelen.

'Voor *Roomies* heb ik bijvoor- beeld veel gespreken met Flo en Kato (regisseurs *Fla Van Duuren* en *Kato De Boer*, red.) over hoe ik emoties uit mijn eigen leven en plussen kon geven in Silke. Soms dan deed het verhaal me hard erg denken aan mijn middelbare schooltijd, toen ik merkte aan het zoeken was. In Nadia uit *Grand her- kende* ik dan weer de zus die voort haar herte, of in mijn geval: mis- sen, moest zorgen en hun onmo- derheden oplossen. En de boos- heid uit Silke vond ik terug in mijn kindertijd.'

Ze omschrijft haar jongere zelf als 'een heel boos kindje'. De woede ontstond toen ze op haar avonds met haar moeder ver- huide van Gouda naar Brussel, waardoor ze ingesloten werd van haar vertrouwde wereld. 'Als kind heb je nood aan een plek waar je algeen bent en plots wordt die van je afgenomen. Bovendien had mijn mama gezegd dat we 'op va- kantie' gingen, maar al snel ble- ven we twee, drie weken. Toen

bleef dat ze een job had gevon- den en we niet zouden terugke- ren, had ik het heel moeilijk. Ik werd ook geprikt in de lagere school en ik voelde veel, want ik had het gevoel dat ik me moest beschermen. Ik heb me lang niet thuis gevoeld in Brussel.'

'Er zijn thema's waarover niet genoeg gepraat wordt, zoals verslavingen, de lagen van iemands geaardheid, female rage. Ik wil die verhalen vertellen'

Ahlaam Teghadouini

Afwassen om zes uur

Nu is Brussel haar favoriete stad, de plek waar ze zelfs op vakantie naar vertrekt. Dat thuisgevoel kwam er pas toen ze toeristen- meng volgde. Tijdens het somme- len tussen flyers in de bibliotheek

vindt haar nog veel op reclame voor naschoolse theaterlessen. 'Ik speelde al mijn hele leven toneel- met mijn jongere zus en in die lessen zou ik dat kunnen doen met een hele groep enthousiaste kinderen. Ik herinner me nog dat we tijdens mijn afwezende voor- stelling een circusnet in elkaar moesten flansen. Geweldig: heel veel fantasie wilden hebben! (lacht)'

Toen ze na twee jaar in het ly- ceum van Laken ontdekte dat er ook zo iets bestaat als kunstca- ramiëte onderwijs (KSO) twijfelde ze dan ook geen moment. 'Ik dacht dat het gebouwen naast het ly- ceum een rijk school was waar je muziekles kreeg met fancy instru- menten, maar toen hoorde ik dat je er ook theaterlessen kon vol- gen. Dat die kon tijdens de schooluren vond ik fantastisch.'

Ze wist dat haar moeder het minder fantastisch zou vinden en schreef zich achter haar rug in. 'Als alleenstaande moeder zou het voor haar een hele opgave zijn om het hogere schoolgeld te be- talen. Bovendien vond mijn moe- der het prima dat ik als hobby ac- teerde - ze schrijft zelf gedichten en had heel creatieve ouders -

maar niet als beroep. Ze was van Marokko naar Europa gekomen om haar kinderen een stabiele toekomst te geven. En als er één ding is dat je als actrice niet hebt, is het zekerheid.'

Voor Teghadouini voelde de kunst wel helemaal juist. Ze had er veel voor over om KSO te vol- gen. Zo betaalde ze het grootste deel van haar schoolgeld zelf door 's ochtends om zes uur te gaan af- waseren en na schooltijd in de he- rena te werken. Je zou denken dat al dat werk een mens hard maakt, maar bij haar zorgde het juist voor een helder doel en extra veel motivatie. 'Toen ik na het middel- bare veel 'one' te horen kreeg op audities, twijfelde ik soms of ik toch niet beter een diploma kon halen - ik heb ook een jaar psy- chologie gestudeerd aan de VUB - maar ik had niet voor niets al hard gewerkt. Ik kon en wou het niet opgeven.'

'Female rage'

Daarom bleef ze volop auditie- direct - zelfs voor *Laura* met blond haar en blauwe ogen. 'Ik kon het maar proberen.' Ze vindt het lastig dat veel scenaristen streek voor- hangen aan karakterbeschre- vingen in plaats van net te schrij- ven hoe van religie, etniciteit en uiterlijk. Waarom zou je hebben moeten afvinken voor een rol als je die rol ook kan vormen met jouw talenten? 'Het belangrijkste in deze sector is dat je jezelf niet moet bewijzen. Ik kon en wou het gebruiken. Ik geloof dat ik een de juiste mensen aantrekt.'

Het werkte, want ze kwam op de radar van een casting voor *Hindie* en de bad ging aan het rullen. Vier jaar later hadden haar an- bidings niet op. 'Het is mijn grote droom om zelf een serie of film te maken. Er zijn thema's waar niet genoeg over gepraat wordt, zoals verslavingen, de lagen van ie- mande geaardheid, female rage. Ik wil die verhalen vertellen.'

Het zal niet lang meer duren voor Teghadouini om vertint als scenarist of regisseur, want als ze een doel voor ogen heeft, gaat ze erover. 'Het zal heel veel kosten zijn, maar het is niet onmogelijk. Ik heb gemerkt dat het leven aan de davers is. Je weet niet waar je naartoe gaat, maar je moet ver- trouwen dat je met beide voeten op de grond terecht komt.'

Maya Teeloot

Tussen karst en natuur interviewen we elke dag een cultureel figuur die dit jaar doorloopt.

Wie is Ahlaam Teghadouini?

- Actrice, brak dit jaar door in drie tv-reeksen
- Gebooren in 1997, groeide op in Gouda
- Verhuide op haar zeventen jaar naar Brussel
- Studeerde theater aan de kunsthumaniora
- Speelt *Bibi* in de VRT reeks *Roomies*
- Verloft een lange aflevering- dertien in de serie *Grand (Play)*
- Speelde in Nederland in de tv-reeks *Shame*